

ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΝ

[Μετά τὸ πέρας τῆς τριήμερου πολυλογίας τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσεως ὁμιλος ἐρασιτεχνῶν διοργάνωσεν ἁρμονικὴν σερενάταν πρὸς τιμὴν τοῦ λογίου ἀνδρός. Ἐκ ταύτης ἠδυνήθημεν ν' ἀκούσωμεν τοὺς κάτωθι μόνον στίχους, οὓς καὶ παραδίδομεν εἰς τὴν ἀθανασίαν.]

Θοδωράκη
ὅσον παιδάκι
χάνεις ἔτσι τὸν καιρὸ

καὶ δὴ τρύπες
μ' ὅσα εἶπες
κάνεις μέσα στὸ νερό.

Θοδωράκη παῖδε μὲς' στήν πῆτα
καὶ τὴν μὲν νὰ χαρῆς φανορίτα
μὴ μιᾶς περὶ, ἄντροπῇ.
γῆρας ὁ κόσμος θὰ πῇ
πῶς δὲν πρέπει νὰ ὀδῇς προκοπῇ.

Διὰ τὸ ἀκριθὲς

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῃ

Οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ ζήλον. Συνεζήτησαν τὸν Β. λόγον, ἐπεκύρωσαν τόσας ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξετάζωσι τὸν προϋπολογισμόν· θὰ τὸν εἶχον δὲ περατώσει, εἴαν κατὰ κακὴν τύχην δὲν εὐρίσκετο ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις ὠμίλησεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ καθ' ἧς ἔχομεν πληροφορίας θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἄλλας τόσας, διὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἶνε πηγὴ ἀνεξάντλητος. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἐξήντησε τὴν ὑπομονὴν τῶν βουλευτῶν, οἱ ὅποιοι, προτιμήσαντες τὴν ζωογόνον λιακάδα καὶ τοὺς τερπνοὺς λειμῶνας ἀπὸ τὴν λίμαν τοῦ κ. πρωτοκαθέδρου ἐτρέπησαν εἰς διαφόρους περιπάτους, ἀφήσαντες εἰς τὸ μέσον τὸν ρήτορα.

Ἀληθῶς ἦτο φόβος μήπως διαρκέσῃ καὶ περισσύτερον, διότι ὁσάκις ἀνῆρχετο εἰς τὸ βῆμα ἡ βουλὴ ἐτρέπετο εἰς φυγὴν, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ ἀπαρτία. Ἐνεκα τούτου ὁ κύριος Θεόδωρος ἠκούσθη λέγων:

— Εἶπα καὶ ἐλάλησα, ἀπαρτίαν οὐκ ἔχω!

Κατὰ τινὰ συναδέλφον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι θὰ κάμῃ τὸν Καραπάνον τελατίνι μετὰ τὰς ἀνακριθείας τὰς ὁποίας ἐπεσώρευσε καὶ τὴν ἀμάθειαν τὴν ὁποίαν ἐδείξε περὶ τὰ οἰκονομολογικά. Ἡμεῖς ἐμάθομεν ἀσφκλῶς, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶπε προτοῦ ἀρχίσῃ τὴν ἀτελεύτητον

ἀγόρευσίν του, πῶς θὰ τελειώσῃ τὸν κ. Τρικούπην ὁριστικῶς. Καθ' ὅλα ὁμῶς τὰ φαινόμενα ἐτελείωσε καὶ βουλευτὰς καὶ ἀκροατὰς, χωρὶς αὐτὸς νὰ κατορθώσῃ νὰ τελειώσῃ.

Φανταζόμεθα τώρα τὴν θέσιν τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου, ὅστις θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἐκδώσῃ τοὺς λόγους τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσεως. Ἐὰν ὑπῆρχε καὶ τοιοῦτός τις μετὰ τὸν τελευταῖον λόγον δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔχνος ἀμφιβολίας, ὅτι θὰ μετέβαλεν ἀμέσως γνώμην;

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀδαμάντων τοῦ λεκτικοῦ ἠρίθμησαμεν εἰς μικρὸν τμήμα τοῦ ἀπεράντου τούτου λόγου σχεδὸν εἰκοσάκις τὴν φράσιν «ὑπάρχει ἀνάγκη...»

Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου:

— Ἀληθῶς ἓνας τέτοιος λόγος ἦτο ἀναγκαῖος.

Καὶ μία ἐρώτησις:

Μετὰ τὴν τριήμερον λίμαν ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ λιμεῶν;

Πολλοὶ ἀποροῦσι διὰ τί ὁ κ. πρῶτος ἐν ἰσοῖς νὰ διαιρέσῃ εἰς τόσα τμήματα τὸν λόγον τοῦ. Ἀπλούστατον· διότι ἦτο τόσῳ δύσπεπτος, ὥστε μόνον κατὰ δόσεις ἦτο δυνατόν νὰ τὸν χωνεύσῃ κανεὶς.

Ἀκρον ἄκρον ὑπομονῆς:

Ν' ἀναγνώσῃς τὸν τριήμερον αὐτὸν λόγον συνεχῶς.

Οὐδεὶς πιστεύομεν ὑπάρχει, ὅστις νὰ ἔχῃ ἐναντίαν ιδέαν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης μετὰ τὴν ἀγόρευσίν του θὰ καταταχθῇ ἀναμφισβητήτως μετὰ τῶν λογάρων πολιτευτῶν.

Παύομεν μὲ μίαν παρατήρησιν. Εἰς τὰ ἀκροατήρια τῶν δημοσιογράφων στρατοπεδεύει ὁλόκληρον τάγμα εὐζώνων. Διατί τοῦτο; Μήπως διὰ νὰ φέρονται σκαιῶς ὅπως εἰς ἀνώτερον ὑπάλληλον σεβαστὸν καὶ δοκίμως διαχειριζόμενον τὸν κάλαμον τοῦ δημοσιογράφου; Ἐὰν εἶνε ἐπιτετραμμένοι οἱ εὐζῶνοι οὗτοι νὰ φυλάττωσι τὴν τάξιν, νομίζομεν, ὅτι εἶνε ὀρθώτερον νὰ τοποθετηθῶσιν ἐντὸς τῆς αἰθούσης.

Τσοπανάκος

